

De Wordenaar

De Kolonie^{MT}

UITGEDIEPT

Deze UITGEDIEPT werd geschreven door Wim Van Gorp die de theatermakers ontmoette tijdens één van de laatste repetities voor de première:

De Wordenaar is een **muziektheatervoorstelling** volgens een concept dat groeide in de hoofden van initiatiefnemer Bo Spaenc – die de muziek componeert - en van de geliefde, spraakmakende acteur Bruno Vanden Broecke, tekstschrijver en spelmaker. Zij tweeën verschaffen ons wat uitleg, maar vragen terughoudendheid over de gebeurtenissen die ons hier samenbrengen.

De **livemuziek** komt van Bo Spaenc (slagwerk en vibrafoon), Pol Vanfleteren (toetsen en trompet) en multi-instrumentalist Johan Vandendriessche op saxen, fluit, gitaren enzovoort. De zangeressen Dante Verspaendonck en Amber Meert wisselen elkaar af. Het instrumentarium is indrukwekkend. Het vult het hele podium. Geen plaats voor decor, nog net voor de Wordenaar.

Woord en muziek: in 't beste geval is bij **muziektheater** de optelsom van de twee disciplines meer dan de som van de delen.

Dat was van bij het begin de bedoeling: we moeten gelijk oversteken. We wilden niet dat iemand een verhaaltje vertelt waaronder de muziek ligt, als een tapijtje.

Het moet echt in elkaar verweven zitten en mekaar versterken, door parallellen, aanvullingen (schering en inslag) en contrast.

Het is een intuïtieve zoektocht om tot wederzijdse verdieping te komen.

Het initiatief voor **De Wordenaar** komt van Bo. Hij maakt een aantal muzikale composities en Bruno komt ("soms rijkelijk laat") met een tekst af, die tijdens het creatieve proces bij de repetities elke dag wordt bijgeschaafd. Dan is 't gewoon onverdroten zoeken, puzzelen, knippen en plakken, kijken wat er werkt.

Er zijn heel veel **systemen** mogelijk bij muziektheater. Je kunt alles op de zang zetten, je kunt spreekgezang hebben, of een melodie in de spreekstem. Je kunt ook tekst alleen hebben, of een streepje muziek op zich. De mu-

© Jan Marchand Photography

ziek kan over de tekst heen gaan, of gelijkwaardig zijn aan de tekst. Kortom: er zijn ettelijke mogelijkheden om muziektheater te maken en om alle kleuren te vermengen, tot het gewenste pallet. Hier streven we naar de

ideale manier van integratie van de twee disciplines, van het woord en de livemuziek. Een kwestie van geven en nemen, van gezamenlijke creatie.

Als artistiek leider is Bo al heel lang op zoek om met **De Kolonie^{MT}** tot zulk een borrelende samenwerking tussen artiesten en genres te komen. Zo is er een reeks voorstellingen gekomen met voorgangers als Vic De Wachter, Peter De Graef, Tania Van der Sanden. Dat waren opstapjes naar deze nieuwe vorm, die er trouwens volgende keer weer helemaal anders kan uitzien.

Voor Bruno is de situatie **fragiel**, voelt als een risico. Het is de eerste keer dat hij zelf iets schrijft, zo op zijn eentje.

Maar 'het verhaal' ligt er nu en Bo heeft fantastisch werk geleverd, zegt Bruno. Als 't marcheert, dan voel je dat direct. Wij proberen alles naar onze hand te zetten, zodat het voor iedereen goed voelt. Ook voor het publiek, natuurlijk.

Het schone en tegelijk het riskante is dat alles organisch moet gaan, zonder handleiding, zonder bepalend concept vooraf. Daarom is dit geen echt verhaal. Nee, het zijn scherven, het is **een vertelling**.

De Woordenaar vertelt een anekdote over het trouwfeest van Bruno, dat plaatsvindt in De Lekkerbek. Hij heeft zojuist, onderweg, een accident gehad en daar begint alles mee en draait alles verder omheen.

Op trouwfeesten komt van alles bijeen. Ze zijn eclectische, vreemde combinaties van familie en vrienden. Zoveel namen, zoveel zielen... En iedereen heeft zijn insteek, zijn verhaal.

Bruno speelt geen personage, hij is een verteller zonder naam. Een wordenaar.

Recensie: Als taal een jazz-instrument wordt ★★★★★

Bruno Vanden Broecke en De Kolonie^{MT} vinden elkaar in een jazzy trip voor woord en muziek.

Zou Bruno Vanden Broecke nog vaak denken aan De Kruitfabriek, uit 2012? In het actuaprogramma op Vier, dat toen pas door Woestijnvis was overgenomen, had de acteur een rubriekje waarin hij als De Woordenaar half rappend, half rijmend de actualiteit door de mantel haalde. Dat hij voor deze voorstelling naar die titel teruggrijpt, is wellicht geen toeval, want zijn personage bezigt dezelfde stijl vol woordspelingen en rijmelarij. En die is nog altijd even spitsvondig: je moet Vanden Broecke heten om de 'normen en waarden' van je overleden ouders te laten rijmen op 'wormen en aarde'.

De Woordenaar past in een reeks waarin Bo Spaenc van De Kolonie de confrontatie opzoekt met enkele grote theateracteurs. Eerder waren al Tania Van der Sanden, Vic De Wachter en vaste compagnon Peter De Graef aan de beurt, later zal ook Lucas Van den Eynde hem flankeren. Rasverteller Vanden Broecke is een uitmuntende match voor Spaencs muziektheater. De acteur neemt je, hinkelend tussen feit en fictie, mee naar

Credits

Tekst, Spel & Concept: Bruno Vanden Broecke
Compositie & Concept: Bo Spaenc
Livemuziek: Bo Spaenc, Pol Vanfleteren, Johan Vandendriessche & Dante Verspaendonck of Amber Meert

Hij voelt zich hier als acteur weer helemaal ontgroend, maakt met het negenkoppige gezelschap een spannende sprong in het ongewisse. Vrije val.

Cues en kernzinnen moeten op hun plaats zitten om als hints, als houvast te dienen voor muzikanten en techniek. Maar naast die stevige vastigheid wordt de vertelling elke dag opnieuw geboren, zodat het gaat swingen, er zal jazz in zitten, verbaal en muzikaal. De reacties van het publiek maken het elke keer weer nieuw. "Er is niks saaier dan reproductie".

Wim Van Gorp, 2020

een fout gelopen trouwfeest. Maar verwacht van zijn meeslepende relaas vol excentrieke figuren en noodlottige scenario's geen gebetonneerd verhaal. Deze verbrokkelde vertelling wil ruimte laten voor improvisatie en investeert meer in vorm en sfeer dan in een diepere zeggingskracht. Evenwaardig. Je kunt dat jammer vinden, omdat deze Woordenaar zijn particuliere verhaal nauwelijks overstijgt. Maar in de eerste plaats is dit een jazzconcert in de stijl van Tom Lanoye of Josse De Pauw, een pakkend livegebeuren waarin de taal een muziekinstrument wordt en de klank net zo goed een wereld voor je ogen doet ontstaan.

De sterkte van deze productie ligt dan ook in de kruisbestuiving tussen Vanden Broecke en de vierkoppige jazzband met Spaenc, Johan Vandendriessche, Pol Vanfleteren en Amber Meert. Noem hen geen begeleidende muzikanten, maar evenwaardige compagnons die de verteller wisselend versterken en explosief weerwerk bieden. De Woordenaar is een combinatie waar geen speld tussen de krijen valt. De timing verraadt vakmanschap, het evenwicht tussen solo en samenklank een teamprestatie van een hogere orde. Vanden Broeckes trouwpartij mag dan in mineur eindigen, zijn huwelijk met De Kolonie^{MT} is er eentje dat toeters en bellen verdient.

Gilles Michiels
De Standaard

Zin in meer gekregen?

- **Donderdag 02/04: Misschien Marieke van Lieve Blancquaert en Greet Jacobs:** monoloog van een jonge moeder die haar kind afstaat
- **Maandag 11/05: Zandman van Abattoir Fermé en Theater Freiburg:** strooit het zandmannetje bij jou ook 's avonds zand in de ogen?
- **Dinsdag 06/05: 3 Griekse verhalen door 3 vrouwen in (min of meer) 3 kwartier:** Tantalus, Oresteia en Odyssee vanuit vrouwelijk perspectief!

Tickets en info via www.dewerft.be
www.facebook.com/cultuurcentrumdewerft
www.instagram.com/ccdewerft

